

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Officio tuo graviter intende. Ex Veteri. Ex Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Non est tui officii Ozia &c. 2. Paral. 26. 18. Ait azarias Sacerdos volentē sacrificare.

Quando miserunt Judaei Sacerdotes. Joan. 1. 19. Cur potius hanc legationem mittunt Judaei, quā Pilatus, & Herodes? R. Hi Judaei, ut vult Baronius, erant ex magno Concilio Sanedrīn, ubi negotia tractabantur. Cū autem adventus Messiae maximē ad fidem, & religionem, spectaret; ideo Pontifices, ac Senes, ex magno Concilio decernunt; ut hac interrogatio fiat ad Joannem. Pilatus, & Herodes, rebus tantūm secularibus intenti. Docemur, ut quisque in suo stet ordine: Ecclesiastici de divinis rebus sint solliciti; & in his Principes Sæculares se non immisceant, Sylveira in Joan. 1. q. 2.

Mitte gladium tuum in vaginam. Joan. 18. 11. ut vidit Christus, quod Petrus Sacerdos militem indueret, regemque Pontifex agere inciperet; recondere gladium iussit: quia in illius domo quisque suo fungi officio; & Pontifex, quæ sunt Pontificis; rex, quæ regis, quæ militis, miles; quæ Sacerdotis sunt, Sacerdos agere debet. Anselmus in Matth. 26. datur materialis gladius carnalibus, spiritualis autem ministris spiritualibus. Sed sicut non convenit regibus, quod ad stolam pertinet; sic nec Episcopus, quæ regis sunt, exercere debet: quod quia Petrus quodammodo exercuit, à Domino increpari meruit. Did. Niss. D. 20. Pent.

Chabanus Comes Ludovici XI. Francorum regis copiis præfectus, cū haud procul Parisiis abesset; missus lustrandi exercitus gratiā, à rege est Joannes Ballus Episcopus Eboracensis. Chabanus haud multo post à rege postulat, ut sibi Eboras transeundi facultatem concedat. Quid verò, inquit rex, tibi negotii ibidem? Sacerdotes lustrabo, ait, ut emendanda arriquant: nam si Castra Sacerdotibus, militibus Ecclesiæ committendæ erunt. Mefenius l. 3. argut. venā 1.

§. III.

Officio tuo graviter intende.

Ex Veteri.

Apparuit ei Dominus in convulle &c. Gen. 18. 1. Cur Abraham, qui tam sæpe orabat in montibus, & campis, non apparuere angeli? sed sedenti ad ostium tabernaculi? Zachariæ visus est Angelus. Luc. 1. 11. in templo. Significat, nihil in patrefamilias æquè mirandum, quā si domui suæ præsit; ut in Sacerdote plus nihil probatur, quā si ad sit domui Domini; suæ domus non immemor. Sacerdos, si procul sit à domo sua, ab Angelo recreatur; ab Angelis verò invisitur Patriarcha, si sit in ostio domus suæ. Oliva l. 10. Strom. §. apparuit ei &c.

Dimitte me, jam enim ascendit aurora. Gen. 32. 26. Hanc luctam Jacob exponit Oseas de ejus oratione. c. 12. 4. *flevit, & rogavit eum.* Sed cur præcipit Angelus, ut ab oratione cesset? & ei finem imponat? Jacob amplam habebat familiam. Ut Deum teneat, sat est,

noctis silentio orare; at verò de die rei familiari incumbendum. Interlin. hic *dimitte me &c.* q. d. tempus est, ut ab invisibilibus ad temporalia tractanda descendat. Sylveira in Luc. 2. c. 10.

Cūque minasset gregem ad interiora deserti apparuitque ei Dominus. Ex. 3. 1. 2. *Cūque Gedeon excuteret, atque purgaret frumenta, in torculari apparuit ei Angelus.* Judic. 6. 11. 12. 3. Reg. 19. 19. *Elias reperit Eliseum arantem, & tunc eum vocavit ad prophetandum.* Itā & tres fratres Matth. 4. 18. Christus ad Apostolatū vocavit, cū propriis officiis occuparentur. O quantum in Deo servitio proficeremus; si in eo nos tantūm occuparemus, quod muneri nostro convenit; & ad nos non pertinentia negligere. Diez. Conc. 3. in festo S. Andrea.

Locuta est Maria, & Aaron, contra Moysen &c. Num. 12. 1. Illa puniit lepra, illō indemni. Sed Cur? Levit. 13. 46. *omni tempore, quō leprosus est, solus habitabit extra castra.* Aaron Sacerdos erat; ideo animarum cure semper invigilare, circuire, conversari, debet: quōd si autem lepra puniri fuisset; fungi officio suo non potuisset. Paoletti f. 11. de S. Marco Evang.

Unumquodque eorum coram facie sua ambulabat. Ezech. 1. 12. hoc est, qui ad bravium. contendit supernæ vocationis; nihil, & nullum, respiciat, nisi solum bravium. Non si videre, quid alii agant; sed quid te oporteat agere. Petro ad crucem destinato, sed, ad Joannem respicienti ait Dominus: *quid ad te, tu me sequere.* Joan. 21. 22. *Ambula ante faciem tuam.* Magdalenam nullum vidit in epulo lacrymantem; sed & nullam videbat cū Christo peccatricem. Oliva l. 4. Strom. §. unumquodque eorum. In Ezechielis curru. c. 1. 10. *aliud animal simile leoni, aliud aquilæ, aliud bovi, & aliud homini. Alius quidem sic, alius vero sic.* 1. Cor. 7. 7. Non omnes ad currum aquilæ sunt: unus currum trahat volando, alius arando: bos factus ad laborem, aquila ad volatum. Leo, si rugit, currit; homo, si imperet, trahit. Martha epulum parat Christo, & placet: Magdalena plorat; ut placet Christum. Id. l. 4. Strom. §. Domine, quid me vis facere? Act. 9. 6. *Unumquodque &c.* hoc est, quodque eorum sibi attendebat inter eundem, non vicino; ut officio suo, & trahendi obligationi, diligentius attenderet. Si enim homo cæteris longè superior se constrictum bovi attendisset; quis dubitet? quin exasperatus fuisset, injuriam putasset. Et bos animal tardum, si conjunctum se pernici aquilæ cerneret; malè sentiret de providentia conjugantis. Aquila probo duceret, tardigrado bovi sociari. Did. Niss. D. 13. Pent. §. 5.

Super custodiam meam stabo, & sicam gradum super munitionem. Habac. 2. 1. Non si transilire de custodia ad custodiam; sed sisse in loco tuo; & attende, quid tibi, non autem, quid aliis dicatur. Non enim Deus omnibus eadem

eadem imperat. Isaias nudus incedit, Aaron verò infulatus: David ascendere iubetur ad solium; Jechonias descendere in caveam: Judith triumphando; Job putrescendo, lauream meruere. Oliva l. 4. Strom. §. unumquodque ante faciem suam &c.

Ex Novo.

Erant enim piscatores. Matth. 4. 18. Nonne satis erat dixisse, eos piscari? plurimi sunt, qui piscantur; sed non sunt piscatores. Locus, ubi Christum expectare debes, & munus tuum, & officium. Diez conc. 3. in festo S. Andree Ap. cum dicitur: *Erant enim piscatores.*

Vos estis sal terra &c. Matth. 5. 13. Cur de iis non dicit Christus: vos estis sicut sal? quia tam imbibita, & velut intrinseca, debet esse ratio muneris in ministro, ut explicetur, non tanquam adjacens, sed velut quid transformatur in ipsamet naturam, & esse rei. Sylveira hic c. 11. q. 2.

Horam incensi. Luc. 1. 10. Cum Zacharias ageret, quod sibi ex officio competebat; & populus clamaret orationibus in auribus Domini, apparuit illi Angelus Domini. Sim. Cals. l. 3. c. 1. hic. Quare apparet in templo? Hugo Card. apparuit Angelus illi exequenti personam suam officium; ac pro populo oranti. Visione tantam, tantoque nuntio, dignus fuit; dum per se ipsum, & non alium, munus suum adimplevit: hoc enim Deo maxime est gratum. Sylveira hic c. 11. q. 13.

§. IV.

Officia humilia libenter exerce.

Multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, & velut arenam. Gen. 22. 17. Quid splendidius astris? quid arenis vilibus? quam procul à littore maris firmamentum caelorum est! & tamen Deus eosdem, & stellas esse vult, & arenas. Optat Deus in alumnis suis eam animi magnitudinem; qua pro Christo, & summa aggrediatur, nec infima dedignetur. Vult te modo ad stare fabro, modo cum regibus considerare. Magos per stellam Deus vocat; sed ad stabulum: vult accedentes ad se, & sideri simul asuescere, & praesepi. Oliva l. 4. Strom. §. Multiplicabo &c.

Gregem, ipsa (Rachel) pascebat. Gen. 29. 9. Tantum certe merebatur sedulae custodis ovium humile officium, quod illi pater injunxerat, studiosè exequendo; quantum si aliud honorificentissimum munus obivisset. S. Laur. Just. de triumph. &c. c. 26. apud Deum interest; utrum quis praesepi, an obtemperet. S. Greg. Naz. or. 9. quò vocatus est, in eo gradu quisque maneat; etiamsi alioquin praestantior sit dignus: plus utique laudis habiturus ex eo, quò praesenti gradui acquiescit; quam si eum quaeratur, quem non accipit. Did. Nifs. Pol. cael. p. 2. l. 2. c. 1.

Audite somnium meum, quod vidi &c. Gen. 37. 6. Hac de causa factum puto, ut Josephi principatus modo in manipulis, modo

in sole, & altis, adumbraretur; ut scilicet, qui sideribus cingebatur, paleis stipari non erubesceret. Oliva l. 4. Strom. Multiplicabo &c.

Puer autem erat minister. 1. Reg. 2. 11. Quid agebat? adolebatne incensum ornatus stolam? an sacco fordido ligna convehabat? ministrante, an lucernas, curabat? vertebat pavimentum, an consiciebat thymiana? in throno Dei nec Samuel attendebat munus varietatem; nec Spiritus S. ea distinguit. Servire Deo omnis est dignitas domus Dei; *erat minister.* Samuel hoc tantum expebat, ut Domino ministraret. Quam autem ratione nec scopus exhoruit? nec thuribula ambiit? audi: *puer autem erat minister in conspectu Domini.* Coram Deo videbat, ejusdem esse dignitatis ligna concidere, & gemmas concinnare: hac unam Dei praesentis memoria hilaris, & impiger reddebat. Oliva l. 4. Strom. §. Puer autem erat minister.

Lampades ejus lampades ignis. Cant. 8. 6. Dei Spiritus ijs oblectatur, quibus delectatur & flamma: haec non aurum, argentum, gemmis; sed stipulis, feno, ligno vilibus, nutritur. Ut intelligas: in te Dei spiritum non residere, si vilia refugis, & splendidis innutris. Oliva l. 9. Strom. §. Lampades ejus.

Vade ad mare, & mitte hamum. Matth. 17. 26. Cur hoc Petro mandatur? piscator erat. Sed si piscatore agebat, praesto erant filii Zebedaei. Cur ergo non Joanni, non Andreae, sed Petro, id munus delegavit. Ut suspicor: quia c. 16. 19. Petro: *tibi dabo claves regni caelorum* Voluit Dominus in eadem manu, & hamum esse, & claves. Oliva l. 4. Strom. multiplicabo.

Venit homo quidam dives ab Arimathaea. Matth. 27. 57. Luc. 23. 50. *erat decurio, vir bonus, & justus.* Joan. 19. 8. *fuit Discipulus Jesu.* Marci 15. 43. *nobilis decurio.* Et quid hic dives, vir bonus, discipulus Christi, nobilis decurio, egit? nihil se indignum, dum *corpus Domini unxit.* Joan. 19. 38. 39. Sed cur Evangelista tam honorificis eum titulis ornant? Quia, si quando nobilis, dives, illustris, dici debuit; tunc certo, quando ad gloriam Dei hoc opus peregit. Et quoties Christianus quisunque tale quidpiam pro Deo facit; splendorem suum non obscurat, sed plurimum auget. Did. Nifs. D. Sept. §. 5. in domo Dei omnia officia illustria.

Ut cognovit, quòd accubisset in domo Pharisei &c. Luc. 7. 37. Non ad caput, sed pedes Christi, accessit. Quis nostrum postremum sibi locum, & munus, in Christi corpore, id est, Ecclesia, deligit? quis non aspirat ad caput, sublimia officia? quis non tabescit in imis? &c. Et quidem Maria caput alias unxit, sed longè studiosior in pedes fuit. *Super caput alabastrum effudit.* Matth. 26. 7. in pedes verò se ipsam profudit, eamam, vas, oculos, labia, capillos, unguenta infudit. Vide quanto se exhibuit prouiorena erga pedes, quam